

V daném případě jest nesporno, že st-l od 1. listopadu 1918 své místo jako obecní notář v I. nezastával, že byl od toho dne mimo službu, že dosud nebyl propuštěn ze služby ani nebyl pensionován. Nevztahuji se tedy na něj předpisy zák. č. 211/1920 o povinnosti k podání žádosti za ustanovení notářem ve stanovené lhůtě, a proto nelze o něm dle § 6 citl. zák., pokud se týče dle § 6 vl. nař. č. 71/1921 pokládati, že se dobrovolně bez jakýchkoli nároků vzdal svého místa notářského.

Posuzoval-li tedy žal. úřad sporný nárok dle předpisů vl. nař. č. 71/1921, místo aby zkoumal, má-li st-l zmíněný nárok proti čsl. státu podle uh. zák. předpisů dne 28. října 1918 platných a příslušného župního pensijního statutu notářského, posoudil věc po stránce právní mylně a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba se zabývati ostatními námitkami stížnosti.

Č. 4609.

Obecní dávky: Naturální byty zaměstnanců státních drah jsou osvobozeny od daně domovní a nepodléhají proto obecní dávce z nájemného podle vzorných pravidel č. 143/1922.

(Nález ze dne 16. dubna 1925 č. 23.551/24.)

Prejudikatura: Boh. 4123 adm.

Věc: Správa státních drah proti okresní správni komisi v České Lípě o dávku z nájemného.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Stěžující si ředitelství, jemuž byla platebním rozkazem měst. úřadu v Č. podle pravidel o vybírání dávky z nájemného v Č. souhlasných se vzornými pravidly vydanými vl. nař. č. 143/22 z domů č. p. předepsána dávka z nájemného, domáhalo se v cestě instanční částečného osvobození od dávky poukazujíc k tomu, že části uvedených domů jsou užívány definitivními zaměstnanci dráhy jako naturální byty, z nichž se neplatí daň domovní. Nař. rozhodnutím bylo v poslední instanci žádané osvobození odepřeno. — —

Podle § 3 uvedených pravidel neplatí se dávka z činžovní hodnoty místností, které jsou vzhledem ke svému věnování trvale osvobozeny od daně domovní. Podle výnosu gen. ředitelství katastru pozemkové daně z 26. září 1854 č. 3144 platného pro Čechy jsou budovy státní dráhy sice zásadně zdanění podrobeny, vyjmuty jsou však provozovací budovy, byty úředníků a strážné domky. Podle výnosu býv. min. obch. ze 6. srpna 1881 č. 1753 má býti s budovami patřícími ke státním drahám nakládáno podle direktiv vydaných o zdanění státních budov vůbec, podle nichž jsou státní budovy osvobozeny od placení daně a mohou býti jen budovy zcela neb částečně pronajaté podrobeny dani domovní ohledně výnosu vyplývajícího z nájmu.

Z těchto předpisů plyne, že naturální byty a to nejen úředníků státní dráhy, o kterých mluví výnos prv uvedený, nýbrž — jak z všeobecného znění výnosu býv. min. obch. vyplývá, — všech zaměstnanců dráhy, na-

lézající se v budovách státní dráhy jsou od daně domovní osvobozeny (viz ohledně bytů úředníků též rozhodnutí nss-u Boh. 4123 adm.).

V takovémto případě jde o trvalé osvobození od daně domovní, ježto osvobození jest časově neomezené a trvá tak dlouho, dokud budova neb její část jest věnována uvedenému účelu. Byly proto části budov sloužících jako naturální byty pro zaměstnance ve smyslu § 3 pravidel osvobozeny od dávky z nájemného.

Tomu nevádí ani ustanovení § 2 č. 2 pravidel, neboť podle tohoto ustanovení podléhá dávce z nájemného každý držitel naturálního bytu, který jest povinen přiznati z bytu nájemné neb činžovní hodnotu, avšak ustanovení § 3, odst. 2 jest právě výjimkou z ustanovení § 2 č. 2. stanovící osvobození od dávky pro případ, který by jinak podle § 2 č. 2 dávce podléhal. V daném případě poukazovalo stěžující si ředitelství již ve správním řízení, že části uvedených budov jsou od daně činžovní osvobozeny, poněvadž většinou byty tam se nalézající jsou používány definitivními zaměstnanci dráhy jako byty naturální.

Žal. úřad odvolání nevyhověl, poněvadž byly v přiznání k dani činžovní všechny byty, jichž osvobození od dávky se st-lka domáhá, s příslušnou činží uvedeny. Jsou-li však naturální byty zaměstnanců státních drah, nalézající se v budovách státní dráhy od dávky z nájemného osvobozeny, pak jest lhostejno, zda pro tyto byty bylo podáno přiznání k dani činžovní čili nic.

Bylo proto nař. rozhodnutí, vycházející z nesprávného právního názoru zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4610.

Obecní volby: Je primář obecní nemocnice (v obci s méně než 5000 obyvateli) vyloučen z volitelnosti do ob. zastupitelstva?

(Nález ze dne 16. dubna 1925 č. 2595.)

V ě c: Dr. Reinhold H. proti okresní správě politické v Š. stran volitelnosti do obce.

V ý r o k: Na ří kan é r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o v a d y ří zen í.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla podle § 53 zák. z 31. ledna 1919 e. 75 Sb. volba st-le, jenž jest primárním lékařem nemocnice v N., za člena ob. zastupitelstva v N. prohlášena za neplatnou z těchto důvodů:

»Na základě stanov nemocnice v N. (§§ 3, a 5) a na základě protokolu o zasedání ob. zast. z 22. října 1918 týkajícího se def. jmenování st-lova, bylo zjištěno, že jmenovaný jest zaměstnancem obecním, nad nímž přísluší ob. zastupitelstvu nebo obecní radě moc disc. ve smyslu § 5 ob. ř. vol., a poněvadž obec N. čítá méně než 5000 obyvatelů, že nemůže býti dle odst. 1 § 5 cit. zák. volen za člena ob. zastupitelstva.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že neprávem jest st-l jako primární lékař nemocnice v N. pokládán za